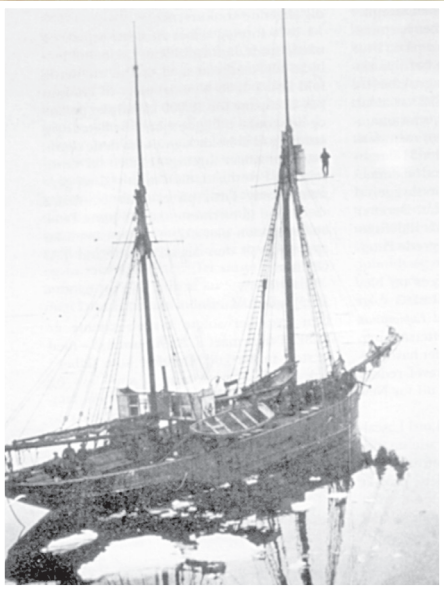

Komandi partur

Í komandi parti verður greitt meira søguna hjá teimum, sum vóru á minningarhaldinum í Newcastle

Albert slapp væl undan týska álopinum

Inger Batchelor hevur í mong ár skipað fyri hesum minningargúdstænastum, har hon eisini hevur verið degnur

Kransar vóru eisini lagdur. Í ovasta horni vinstrumegin sæst minnisbókin við nøvnunum á øllum teimum donsku og føroysku sjómønnum, sum fórust undir krígunum

var ein øgiligur túrur. Skiparin kom nokk so skjótt fyri seg aftur, men hann lá framvegis á sjúkrahúsinum, tá vit komu aftur.

Sóu kavbát

Hóast slíkar hendingar, varð farið avstað aftur. Einaferð minnst eg, at vit skuldu fara inn á Hornafjørðin. Tað var so øgiligt brim. Tað hevði verið lágætt, og brimið stóð í bakkan, og so var hann komin høgt. Men brimið vildi ikki leggja seg, og vit lógu uttanfyri har. Men so

um kvøldið var klárt mánalýsi. Vit høvdu ein so sera góðan kikara, tað var ein náttkikari. Eg standi og hyggi út yvir havsbrúnna. Tá síggi eg týðiliga ein kavbát. Skiparin hevði eitt gott speialkort yvir Stoksnes, eystanfyri Hornafjørðin. Við hjálp av hesum korti fingur vit smoygt okkum inn um bogarnar, og tá fór kavbáturin eysturyvir.

Hetta var krígssøgan hjá Sverra. Hann sigldi nakað undir krígunum men hann fór at arbeiða sum timburmaður.

Løgmaður talar við kransaleggingina

Jóannes Vitalis Hansen v.m., okkara sendimaður í London, og Hjarnar Djurhuus

Minningarhaldið í Newcastle

Seinasta sunnudag, 10. mai, var árliga minningargudstænan í St Nicholas dómkirkjuni í Newcastle í Onglandi fyri teimum donsku og føroysku sjómønnum, sum mistu lívið undir 2. heimsbardaga.

Hetta minningarhald var serligt, tí í ár, og júst um hesa tíðina, eru 70 ár liðin, síðan seinni heimsbardagi endaði.

Hetta merkti eisini, at luttøkan var størri enn vanligt. Føroyar vóru væl umboðaðar av millum øðrum lögmanni, okkara sendimanni í London og Una Næs, dómprósti. Tað var eisini heilt fitt av dønum við. Her vóru almenn umboð sum danski sendimaðurin í London. Eisini var heilt fitt av ættarfólki hjá krígssiglarum. Nógvir av krígssiglarunum komu ikki aftur til Danmarkar at búa, so teirra eftirkomarar tosa mest enskt. Tí var meginparturin av minningarhaldinum á enskum.

Tann týðningarmesti bólkurin í sambandi við hetta minningarhald er tó í minking, tað eru teir sum sigldu undir krígunum. Hetta er nú so langt síðani, at nógvir eru deyðir og aðrir eru so illa fyri, at teir ikki kunnu koma.

Fyri 10 árum síðan vóru teir einir 10 sum luttóku. Millum hesar vóru føroyingarnir Sigurd Joensen úr Oyndarfirði og Dion Vester-gaard úr Vági. Teir eru báðir deyðir nú. Hesa ferð vóru bert trýggir av hesum gomlu, sum luttóku. Tann 90 ára gamli Bruno Hansen var komin heilt úr Vancouver í Canada, har hann er búsettur. Úr Danmark komu 92 ára gamla Antoinette Meldgaard og tann 95 ára gamli Jens Arne Glindvad. Tað sum ikki var minni áhugavert var, at ein gamal bretskur hermaður í Føroyum var eisini við. Hetta er tann 96 ára gamli Harry Wilson, hvørs søgu vit fyrri hava havt. Hann fekk føroyska konu, Johannu Apol, sum doyði fyri nøkrum síðani.

Tað verður komið aftur til teirra søgu í komandi parti.

Tað var heilt væl av fólki á minningargudstænan, eisini almenn umboð fyri Newcastle, sum borgmeisterin og næsti maður hjá bispinum. Eisini vóru danir búsettir í Newcastle.

Sjálv gudstænan var sera hátíðarlig. Tað mest kensluborna var, tá ið hesir gomlu krígssiglararnir vórðu leiddir inn til sítt pláss í kirkjuni. Gudstænan byrjaði við, at Christoffer Dalliston, dómpróstur í Newcastle

bjóðaði vælkominn og vísti á tann týðning, sum Newcastle hevði havt fyri sjómennin undir krígunum.

Talarin var sjómanspresturin Torben Elmbæk Jørgensen, sum virkar í donsku kirkjunum í Hull og Newcastle.

Aftaná gudstænan var farið til tann serliga minnisveggir fyri danskar sjómenn, har kransar vórðu lagdir. Her hevði Kaj Leo Johannesen, løgmaður, eina stutta røðu. Aftaná var móttøka í kirkjuni, har tað var eitt gott at fáa eitt prát og eisini at kunna um Føroyar og støðuna hjá Føroyum undir krígunum.

Við minnisveggir liggur ein bók við nøvnunum á øllum teim føroysku og donsku sjómønnum, sum fórust undir krígunum.

Um kvøldið var ein døgurði, har fleiri røður vóru hildnar. Fyri Danmark og Føroyar talaðu danski sendimaðurin í London, Claus Grube, og løgmaður. Tað vóru eisini fleiri av donsku krígssiglarunum, sum greiddu frá sínum royndum. Okkurt føroyskt ikast var eisini, har greitt var frá føroysku støðuni undir krígunum. Tað eru fleiri danir, sum slett ikki vita, at Føroyar vóru hersettar av bretum.

Her vóru eisini fólk, sum høvdu samband við Føroyar ella sum vóru ættað úr Føroyum. Paulina Baird greiddi frá, at hon var langabbadóttir Niclas Leo, ættaður úr Vági, sum var ein kendur trolaraskipari í Grimsby. Hon var við, tí maður hennara, Peter, hevði misti ein pápabeiggja undir krígunum. Vit hava samband okkara millum og fara uttan iva at kunna greiða meira frá hesi søgu.

So var tað Anne Bay Paludan. Hon hevði áhuga fyri Føroyum, tí abbi hennara, Kristian Keiding, var prestur í Miðvági árinum 1918-1924. Hon hevði ein hóp av tilfari um abban, sum vit kanska fara at frætta meira um í einum komandi parti.

Hon hevði eisini mist ein mammubeiggja, Hans Jørgen Keiding, í sigling undir krígunum. Hann hevði búð fleiri ár í Miðvági sum barn, so hann kann eisini partvist roknast sum ein av "okkara". Hann fara vit eisini at hoyra meira um.

Og so var tað ein kvinna sum hevði verið læknakona á Eiði fyri mongum árum síðani. Hon fekk nú frá einum staðkendum møguleika fyri at frætta hvussu støðan var á Eiði!